

JÁNOS GAZDA SZAMARA

János gazda szamara már
Unta a jó kosztot,
A fejibe tán valami
Harmatos fű forgott.

„Én góréért nem cipelek,
Mindig ennyi terhet!”
S kapta magát, nagyot gondolt:
Kinn a mezőn termett.

Észrevette János gazda,
Loholt is utána:
„Hova szaladsz, te nagy szamár?
Fülesek butája!

Jó, hogy itt jársz, te drótos tót,
Gyere te is futni!
Fogja el a szamaramat,
Kerékpáros úrfi!”

... Kerékpáros, drótos tót is,
Zsupsz, egy nagy árokba!
Karcsú lábú, fürge csacsi
Könnyen átugrotta.

S túl az árkon szamártövis
Hívta meg ebédre;
János gazda ott is lelte
Vígan legelészve.

„Szamár voltál, az is maradsz!”
S rá egy nagyot vágott:
A csacsi meg helybehagyta:
Háromszor i-á-zott.